

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2013 m. gegužės 8 d.¹

Byla C-251/12

**Christian van Buggenhout ir Ilse van de Mierop
(Grontimmo SA bankroto administratoriai) prieš
Banque Internationale à Luxembourg**

(Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 — Bankroto bylos — Įsipareigojimo įvykdymas bankrutuojančio skolininko naudai — Trečiojo asmens mokėjimas bankrutuojančio skolininko kreditoriaus naudai — Nežinojimas apie iškeltą bankroto bylą“

I – Įžanga

1. Nagrinėjamoje byloje pirmą kartą prašoma išaiškinti 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų² 24 straipsnį. Šia teisės norma siekiama apsaugoti sąžiningai veikiančius asmenis, kurie, nežinodami apie iškeltą bankroto bylą, įvykdo įsipareigojimą bankrutuojančio skolininko naudai, nors teisėtai jį įvykdyti galėjo tik bankroto administratoriaus naudai.

2. Pagrindinėje byloje bankroto administratoriai reikalauja, kad bankas išmokėtų bankrutuojančios skolininkės sąskaitoje buvusią pinigų sumą, šio jau išmokėtą trečiajam asmeniui pagal pateiktą čekį, kurį prieš iškeliant bankroto bylą bankas išrašė bankrutuojančios skolininkės nurodymu. Bankas nesutinka mokėti dar kartą, dabar jau bankroto administratoriui, ir gindamasis remiasi reglamento 24 straipsniu.

II – Teisinis pagrindas

3. Reglamento Nr. 1346/2000 24 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Skolininko įsipareigojimų įvykdymas [Įsipareigojimo įvykdymas skolininko naudai]

1. Jeigu valstybėje narėje įsipareigojimas įvykdomas skolininko, kuriam kitoje valstybėje narėje iškelta bankroto byla, naudai, o turėtų [nors turėjo] būti įvykdytas likvidatoriaus [bankroto administratoriaus] toje byloje naudai, įsipareigojimą įvykdęs asmuo laikomas jį įvykdžiusiu, jei jis nežinojo, kad iškelta byla.“

¹ — Originalo kalba: vokiečių.

² — OL L 160, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191.

III – Faktinės aplinkybės ir pagrindė byla

4. 2006 m. gegužės 11 d. *Association des Copropriétaires du Quartier des Arts* pateikė *Tribunal de Commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) prašymą dėl bankroto bylos bendrovei GRONTIMMO SA³ iškėlimo.

5. 2006 m. gegužės 22 ir 24 d. dvi bendrovės išrašė čekius *Grontimmo* naudai, iš viso 1 400 000 eurų sumai, kad iš dalies padengtų savo skolas jai.

6. 2006 m. gegužės 29 d. buvo paskirti nauji *Grontimmo* direktoriai. Tą pačią dieną *Grontimmo* ir KOSTNER DEVELOPMENT INC⁴, pagal Panamos teisę labai neseniai įsteigta bendrovė, pasirašė susitarimą, kuriuo *Kostner* bendrovei *Grontimmo* pardavė pirkimo už 1 400 000 eurų opciją. Šis pirkimo opcijas buvo sudarytas dėl pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos bendrovės ir pagal Nyderlandų Antilų teisę įsteigtos bendrovės akcijų.

7. 2006 m. birželio 2 d. naujieji *Grontimmo* direktoriai bankui *Dexia Internationale Luxembourg*⁵ nurodė: i) atidaryti sąskaitą, kad būtų galima inkasuoti čekius iš viso 1 400 000 eurų sumai; ir ii) išrašyti DEXIA banko čekį 1 400 000 eurų sumai *Kostner* naudai, kurį turės apmokėti *Grontimmo*. 2006 m. birželio 14 d. abiejuose čekiuose nurodytos sumos buvo pervestos į *Grontimmo* sąskaitą banke, iš viso 1 399 900 eurų.

8. 2006 m. liepos 4 d. *Tribunal de Commerce de Bruxelles* iškėlė bendrovei *Grontimmo* bankroto bylą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, remiantis Belgijos teisės aktais, bankrutuojančiai bendrovei buvo atimtos visos teisės valdyti savo turtą ir toks atėmimas pagal teisės aktus taikomas nuo pirmosios tos dienos valandos. Pagal Belgijos teisės aktus nuo to laiko momento visų pirma trečiųjų asmenų įvykdyti įsipareigojimai bankrutuojančiai bendrovei nepanaikina jų skolos. Bankroto administratoriai pranešimus apie iškeltą bankroto bylą viešai paskelbė tik Belgijoje, tačiau to nepadarė Liuksemburge.

9. 2006 m. liepos 5 d., t. y. kitą dieną po bankroto bylos iškėlimo, bankas pagal dar 2006 m. birželio 2 d. *Grontimmo* pateiktą nurodymą išrašė 1 400 000 eurų čekį *Kostner* naudai, skirtą pirkimo opcijai apmokėti. *Kostner* dar tą pačią dieną pateikė šį čekį inkasuoti, ir bankas iš *Grontimmo* sąskaitos išskaičiavo atitinkamą sumą.

10. *Grontimmo* bankroto administratoriai pareikalavo, kad bankas *Kostner* naudai sumokėtų pinigų sumą įmokėtų į *Grontimmo* sąskaitą. Jų nuomone, šis mokėjimas buvo atliktas neatsižvelgiant į tai, kad iš bankrutuojančios bendrovės buvo atimtos teisės valdyti savo turtą, dėl to lėšos negali būti išskaitytos iš kreditorių reikalavimams patenkinti skirto turto.

11. Bankas rėmėsi Reglamento Nr. 1346/2000 24 straipsniu ir nurodė, kad 2006 m. liepos 5 d. vykdydamas nurodymą išrašyti ir apmokėti čekį nieko nežinojo apie *Grontimmo* bankrotą, todėl nėra įpareigotas grąžinti minėtos sumos į turtą, kuriam taikoma bankroto procedūra. Dėl to bankroto administratoriai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pareiškė ieškinį bankui dėl mokėjimo.

3 — Toliau – *Grontimmo*.

4 — Toliau – *Kostner*.

5 — Dabar – *Banque Internationale à Luxembourg*, toliau – atsakovas arba bankas.

IV – Prašymas priimti prejudicinį sprendimą ir procesas Teisingumo Teisme

12. 2012 m. balandžio 26 d. sprendimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„Kaip reikia aiškinti 2000 m. gegužės 29 d. Reglamento Nr. 1346/2000 24 straipsnyje vartojamą žodžių junginį „įsipareigojimo įvykdymas skolininko naudai“?

Ar šį žodžių junginį reikia aiškinti taip, kad jis apima ir mokėjimą bankrutuojančio skolininko kreditoriui šio skolininko reikalavimu, jei šį įsipareigojimą sumokėti įvykdžiusi šalis, veikianti bankrutuojančio skolininko sąskaita ir jo naudai, tai padarė nežinodama, kad kitoje valstybėje narėje skolininkui iškelta bankroto byla?“

13. Rašytinėje ir žodinėje proceso Teisingumo Teisme dalyse dalyvavo *Grontimmo* bankroto administratoriai, *Banque Internationale à Luxembourg*, Belgijos vyriausybė ir Europos Komisija. Prancūzijos ir Portugalijos vyriausybės pateikė rašytines pastabas. Be to, teismo posėdyje dalyvavo ir Vokietijos vyriausybė.

V – Teisinis vertinimas

14. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo išaiškinti Reglamento Nr. 1346/2000 24 straipsnyje esantį žodžių junginį „įsipareigojimo įvykdymas [bankrutuojančio] skolininko naudai“. Jis siekia sužinoti, ar šis žodžių junginys apima ir mokėjimą, atliktą ne bankrutuojančio skolininko naudai, o – jo nurodymu – vienam bankrutuojančio skolininko kreditoriui, ir būtent jei jis įvykdytas bankrutuojančio skolininko sąskaita ir jo naudai.

15. Prieš pradėdant aiškinti 24 straipsnį, reikia trumpai išsiaiškinti jo vietą atsižvelgiant į bendrą reglamento normų sistemą. Reglamente Nr. 1346/2000 numatyta, kad teismo sprendimai dėl bankroto bylų iškėlimo pripažįstami nedelsiant⁶. Dėl tokio automatiško pripažinimo bylos nagrinėjimo pasekmės, numatytos pagal valstybės narės, kurioje buvo iškelta byla, teisę, turės tokią pačią teisinę galią visose kitose valstybėse narėse⁷. Reglamente visų pirma nustatytos teisės normų kolizijos taisyklės, skirtos taikytinai teisei ir jurisdikcijai turinčiam teismui nustatyti. Pagal reglamento 4 straipsnio 1 dalį bankroto bylų pasekmėms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta byla, teisė.

16. Skolininkas, kuriam iškelta bankroto byla, pagal valstybės narės teisę paprastai netenka teisės valdyti ir disponuoti savo turtu. Vadinasi, jis taip pat netenka teisės būti gavėjas: bankrutuojančio skolininko skolininkas (trečiasis asmuo) nebegali vykdyti įsipareigojimų bankrutuojančio asmens naudai ir taip panaikinti skolą. Nors skolininkas (trečiasis asmuo) ir įvykdo įsipareigojimą bankrutuojančio skolininko naudai, tai nepanaikina skolos. Bankroto administratorius, kuris dabar yra kompetentingas gavėjas, neprivalo pripažinti tokio įsipareigojimų įvykdymo. Taigi tokiu atveju skolininkas (trečiasis asmuo) iš esmės privalo įvykdyti įsipareigojimą dar kartą ir būtent bankroto administratoriui.

17. Kadangi pagal reglamentą bankroto bylų iškėlimo pasekmės automatiškai pripažįstamos visose valstybės narėse, skolininkai (tretieji asmenys) patiria riziką, kad nežinodami apie kitoje valstybėje narėje iškeltą bankroto bylą įvykdys įsipareigojimą ne tam asmeniui. Tokia rizika ypač didelė kitose valstybėse narėse iškeltų bankroto bylų atveju, nes praktiškai neįmanoma, kad skolininkai (tretieji asmenys) kasdien gautų aktualią informaciją apie visas kitose valstybėse narėse iškeltas bylas.

6 – Žr. Reglamento Nr. 1346/2000 22 konstatuojamąją dalį.

7 – Žr. Reglamento Nr. 1346/2000 22 konstatuojamąją dalį.

Pirmiausia skolininkai (tretieji asmenys) negali apsiriboti vien jų valstybėje narėje skelbiamais pranešimais apie iškeltas bankroto bylas, nes reglamente nėra nustatyta pareiga apie iškeltas bankroto bylas paskelbti visose valstybėse narėse. Nagrinėjamu atveju apie bendrovei *Grontimmo* iškeltą bankroto bylą Liuksemburge taip pat nebuvo paskelbta.

18. Atsižvelgiant į tai, 24 straipsnyje įtvirtinta skolininkų (trečiųjų asmenų) apsauga, kurie, *elgdamiesi sąžiningai*, vykdo įsipareigojimus ne pagal naują teisinę situaciją, kuri susidaro iškėlus bankroto bylą⁸. Siekiant apsaugoti asmenis, kurie, nežinodami apie kitoje valstybėje iškeltą bankroto bylą, įvykdo įsipareigojimą skolininkui, nors iš tikrųjų įsipareigojimas turėjo būti įvykdytas užsienio valstybės bankroto administratoriui, reglamente numatyta, kad tokiu įsipareigojimų įvykdymu panaikinama skola⁹.

19. Mano nuomone, į Reglamento Nr. 1346/2000 24 straipsnio taikymo sritį patenka ne tik bankrutuojančio skolininko naudai įvykdomi įsipareigojimai, kai sumokama tiesiogiai bankrutuojančiam skolininkui arba tiesiogiai jam perduodamas kitas turtas, bet ir apskritai bet koks perdavimas tretiesiems asmenims, jei skolininkas (trečiasis asmuo) tai atlieka bankrutuojančio skolininko nurodymu ir jo sąskaita. Tokį perdavimą taip pat reikia kvalifikuoti kaip „įsipareigojimo įvykdymą bankrutuojančio skolininko naudai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1346/2000 24 straipsnį. Tai matyti iš reglamento 24 straipsnio teksto bei jo logikos ir tikslo aiškinimo.

A – Tekstas

20. Ieškovai pagrindinėje byloje ir Belgijos, Vokietijos ir Portugalijos vyriausybės teigia, kad sąvoka „įsipareigojimų įvykdymas“ turi būti aiškinama kaip apimanti ir banko (skolininko trečiojo asmens) mokėjamą bankrutuojančio skolininko kreditoriaus naudai, kuris įvykdomas bankrutuojančio skolininko nurodymu¹⁰ ir (arba) jo sutikimu¹¹.

21. Reglamento 24 straipsnio tekstas neprieštaruoja tokiam suvokimui. Tai visų pirma galioja, be kita ko, reglamento teksto versijoms anglų, prancūzų, ispanų ir italų kalbomis, kuriose kalbama apie „įvykdymą skolininko naudai“¹². Juk sutartinė prievolė bankrutuojančio skolininko naudai įvykdoma ne tik tada, kai bankrutuojantis skolininkas tiesiogiai gauna pinigų sumą arba kitą turtą ir dėl to, vaizdžiai kalbant, dėl įvykdyto įsipareigojimo jis tiesiogiai kažką laiko rankose.

22. Vadovaujantis bendrine žodžių prasme, „įsipareigojimo įvykdymas skolininko naudai“ tikrai yra ir tada, kai skolininkas (trečiasis asmuo) nors ir atlieka perdavimą trečiojo asmens naudai, tačiau būtent taip įvykdo turimą įsipareigojimą bankrutuojančiam skolininkui. Pavyzdžiui, kai bankrutuojančio skolininko atžvilgiu buvo prisiimtas įsipareigojimas perduoti tam tikrą turtą trečiajam asmeniui, tai perdavus tokį turtą trečiajam asmeniui būtent ir įvykdomas įsipareigojimas skolininkui.

23. Dar vienas aspektas rodo, kad tokiu perdavimu trečiajam asmeniui yra įvykdomas įsipareigojimas bankrutuojančio skolininko naudai. Juk bankrutuojantis skolininkas, kuris yra įsipareigojęs trečiajam asmeniui, pavyzdžiui, sumokėti tam tikrą pinigų sumą siekiant patenkinti pirkimo kainos reikalavimą, nuo šio įsipareigojimo atleidžiamas, kai sumoka trečiajam asmeniui. Todėl skolininko (trečiojo

8 — Žr. reglamento 30 konstatuojamąją dalį.

9 — Taip pat žr. reglamento 30 konstatuojamąją dalį.

10 — Belgijos ir Portugalijos vyriausybės bei ieškovai pagrindinėje byloje.

11 — Vokietijos vyriausybė.

12 — „Exécution au profit du débiteur“, „where an obligation has been honoured in a Member State for the benefit of a debtor“, „ejecución a favor del deudor“ ir „prestazioni a favore del debitore“.

asmens) trečiajam asmeniui atliktas perdavimas ir šia prasme gali būti laikomas perdavimu bankrutuojančio skolininko naudai. Būtent taip yra nagrinėjamu atveju: bendrovei *Kostner* sumokėta pinigų suma buvo sumokėta *Grontimmo* naudai, nes dėl šio mokėjimo išnyko *Kostner* reikalavimas dėl pirkimo kainos bendrovei *Grontimmo*.

24. Reglamento versijoje vokiečių kalba 24 straipsnyje pavartota formuluotė „wer an einen Schuldner leistet“ (jeigu įsipareigojimas įvykdomas skolininko naudai). Pažodžiui, pavyzdžiui, į prancūzų kalbą, ši formuluotė turėtų būti verčiama „celui qui exécute une obligation à l'égard du débiteur“. Todėl versija vokiečių kalba galėtų būti siauresnė nei kai kurios kitos kalbinės versijos, kuriose pavartota formuluotė „zugunsten des Schuldners“ (skolininko naudai). Tačiau ir formuluotė vokiečių kalba „wer an einen Schuldner leistet“ leidžia iš karto suprasti šią teisės normą taip, kaip pasiūlyta. Pagal bendrinę prasmę perdavimas reiškia „įsipareigojimo įvykdymą“ tada, kai perdavimas grindžiamas konkrečiais prievoliniiais santykiais. Todėl kalbine prasme „įsipareigojimas skolininko naudai“ yra ir tuomet, kai skolininkas (trečiasis asmuo) dėl prievolių santykių, esančių tarp jo ir bankrutuojančio skolininko, atlieka perdavimą trečiajam asmeniui. Dėl tokių prievolių santykių perdavimas trečiajam asmeniui tampa *įsipareigojimo įvykdymu bankrutuojančio skolininko naudai*.

25. Tokį reglamento 24 straipsnio aiškinimą patvirtina ir jo 30 konstatuojamoji dalis, iš kurios matyti, kad 24 straipsnyje esanti sąvoka „įsipareigojimo įvykdymas“ apima ne tik mokėjimus, bet ir kito pobūdžio įsipareigojimų įvykdymą bankrutuojančio skolininko naudai¹³. Tačiau bankrutuojančio skolininko naudai įvykdomas įsipareigojimas, kitaip negu mokėjimas jam, neprivalo būti susijęs su tiesioginiu perdavimu jam.

26. Kaip teisingai nurodo Vokietijos vyriausybė, tai, ar tarp skolininko (trečiojo asmens) ir bankrutuojančio skolininko buvo tokie prievoliniai santykiai, nustatoma pagal nacionalinės teisės aktus. Nagrinėjamu atveju tikrai nėra pagrindo manyti, kad jų nebuvo. Atlikdamas perdavimą trečiajam asmeniui (*Kostner*), skolininkas (trečiasis asmuo) – (bankas) – įvykdo įsipareigojimą bankrutuojančio skolininko (*Grontimmo*) naudai, taip įvykdydamas įsipareigojimą, kylantį iš banko ir bankrutuojančio skolininko sudarytos sutarties. Juk bankas sutartimi bendrovei *Grontimmo* buvo įsipareigojęs jos nurodymu sąskaitoje esančias pinigines lėšas sumokėti jai pačiai ar tretiesiems asmenims arba, kaip yra nagrinėjamu atveju, jos sąskaita išrašyti ir apmokėti čekius. Nagrinėjamu atveju išrašydamas ir apmokėdamas čekį bankas siekė įvykdyti šį bendrovės *Grontimmo* atžvilgiu prisiimtą įsipareigojimą.

27. Todėl, mano nuomone, nėra abejonių, kad reglamento 24 straipsnio tekstas taikytinas situacijai, kaip nagrinėjamoji, ir šios nuostatos nereikia aiškinti plačiau. Išrašydamas ir sąskaitos lėšomis apmokėdamas čekį *Kostner* naudai bankas įvykdė įsipareigojimą savo klientui, bankrutuojančiam skolininkui.

B – Teleologinis aiškinimas

28. Kaip jau buvo nurodyta, pagal reglamentą teismo sprendimas dėl kitoje valstybėje narėje iškeltos bankroto bylos pripažįstamas automatiškai, tačiau kartu nenustatyta pareiga pranešimą apie iškeltą bylą paskelbti visose valstybėse narėse. Atsižvelgiant į tai, 24 straipsnyje numatyta trečiųjų asmenų apsauga, kurie, elgdamiesi sąžiningai, vykdo įsipareigojimus ne pagal naują teisinę situaciją, t. y. iškėlus bankroto bylą įvykdo įsipareigojimą dar bankrutuojančio skolininko, kuris nebegali būti gavėjas, naudai. Negalima reikalauti, kad tokie sąžiningi tretieji asmenys mokėtų du kartus – dabar dar ir bankroto administratoriui.

13 — M. Virgós ir E. Schmit, *Erläuternder Bericht zu dem EU-Übereinkommen über Insolvenzverfahren*, versija vokiečių kalba po peržiūros teisininkų ir kalbininkų grupėje, Europos Sąjungos Taryba, Doc. 6500/1/96 REV 1, 187 punktą.

29. Sąžiningas trečiasis asmuo, kuris įvykdo išpareigojimą bankrutuojančiam skolininkui pastarojo nurodymu atlikdamas perdavimą trečiajam asmeniui, turi tokią pačią teisę į apsaugą kaip ir trečiasis asmuo, kuris išpareigojimą bankrutuojančiam skolininkui įvykdo atlikdamas jam tiesioginį perdavimą. Juk abiem atvejais skolininkas (trečiasis asmuo) savo sutartinį išpareigojimą bankrutuojančio skolininko atžvilgiu įvykdo tik todėl, kad nežino apie pastarojo bankrotą.

30. Tai matyti ir iš pagrindinės bylos aplinkybių. Kai bankas nežino, kad dėl jo kliento turto kitoje valstybėje narėje iškelta bankroto byla, nematyti jokio pagrindo, kodėl šis bankas turėtų atsidurti nepalankesnėje padėtyje tada, kai vykdydamas dar prieš iškeliant bankroto bylą teisėtai prisiimtą išpareigojimą išrašyti ir apmokėti čekį ir nežinodamas apie iškeltą bankroto bylą iš bankrutuojančio skolininko sąskaitoje esančių piniginių lėšų atlieka mokėjimą trečiojo asmens naudai, negu tada, kai sąskaitoje esančias pinigines lėšas tiesiogiai sumoka bankrutuojančiam skolininkui.

31. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teisingai nurodo, jog negalima reikalauti, kad prieš vykdydamas savo užsienio klientų nurodymus dėl mokėjimų bankas kasdien tikrintų kitose valstybėse narėse paskelbtus pranešimus apie iškeltas bankroto bylas arba prašytų pateikti pažymą, patvirtinančią, kad tokia byla nėra iškelta; be to, tokia pažyma galiotų tik jos išdavimo dieną. Kitoks aiškinimas, kaip teisingai tvirtina kai kurios valstybės narės, turėtų labai didelį neigiamą poveikį tarpvalstybiniam mokėjimams.

32. Tai, kad nagrinėjamu sandoriu bankrutuojantis skolininkas, galimas dalykas, siekdamas pakenkti arba apgauti sumažino kreditorių reikalavimams patenkinti skirtą turtą, nėra pagrindas banko nenaudai siaurai aiškinti reglamento 24 straipsnio. Juk šia nuostata siekiama apsaugoti būtent sąžiningus banko veiksmus. Tačiau jei bankas būtų žinojęs apie bankrutuojančios skolininkės piktnaudžiavimą nurodymu, banko elgesys nebūtų sąžiningas ir jis negalėtų remtis reglamento 24 straipsnyje numatytais teisėmis.

33. Komisijos argumentas, kad dėl minėto aiškinimo sumažėja kreditorių reikalavimams patenkinti skirtas turtas, taip pat neįtikina. Juk nesvarbu, ar bankrutuojantis skolininkas sumažina kreditorių reikalavimams patenkinti skirtą turtą nurodydamas išmokėti sąskaitos lėšas jam asmeniškai ir vėliau šią pinigų sumą grynaisiais perduoda tam tikram trečiajam asmeniui, ar, kad atliktų tokį mokėjimą, pasinaudoja banku. Abiem atvejais jis pažeidžia nacionalinės teisės aktus ir tokiam bankrutuojančiam skolininkui prireikus turi būti taikoma baudžiamoji ar kita teisinė atsakomybė. Tačiau nematyti jokio pagrindo, kodėl bankas turėtų atsakyti tik antruoju atveju.

34. Komisijos argumentas, kad pirmiausia nacionalinės teisės aktuose turi būti nustatyta, ar juose turi būti nuostata dėl sąžiningo elgesio, pagal kurią bankas esant aplinkybėms, kaip antai nagrinėjamoms, gali būti atleistas nuo pareigos sumokėti, prieštarauja Reglamento Nr. 1346/2000 24 straipsnyje įtvirtintai teisės suderinimo idėjai. Reglamento 24 straipsnyje, kitaip negu daugelyje kitų reglamento nuostatų, būtent nėra nuorodos į nacionalinę teisę, tačiau nustatyta savarankiška materialinės teisės taisyklė, kuri turi būti vienodai taikoma visose valstybėse narėse. Todėl, kaip jau išdėstyta, šią nuostatą reikia aiškinti kaip savarankišką Sąjungos teisės normą.

35. Galiausiai Komisija tvirtina: kadangi 24 straipsnis yra teisės norma, leidžianti nukrypti nuo principo, kad teismo sprendimas dėl bankroto bylos iškėlimo pripažįstamas automatiškai, ji nuo pat pradžių turi būti aiškinama siaurai. Tačiau nagrinėjamu atveju šiam argumentui negalima pritarti, nes minėtas aiškinimas grindžiamas tiesiogiai šios nuostatos tekstu ir ši nuostata neaiškinama nepagrįstai plačiai, kaip mano Komisija.

VI – Išvada

36. Todėl siūlau į prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktus klausimus atsakyti taip:

Mokėjimas bankrutuojančio skolininko kreditoriui išsipareigojimo įvykdymu „skolininko naudai“, kaip tai suprantama pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų 24 straipsnį, yra tuomet, kai toks mokėjimas atliekamas siekiant įvykdyti bankrutuojančio skolininko atžvilgiu prisiimtą išsipareigojimą.